

фірми, схвалення відповідних планів і програм, структури управління, концепції маркетингу, основних напрямків НДДКР.

4. Посилюється роль фінансових підрозділів у виробленні стратегічної мети.

5. Розмаїття стратегій керування в залежності від ринкових позицій фірми й сфер діяльності, у яких вона може розраховувати на успішне функціонування.

6. Організація співробітництва великого й малого бізнесу.

Отже, вибір стратегічних альтернатив повинен бути гнучким і враховувати зміни в середовищі та результати моніторингу. Також важливо, щоб весь процес був орієнтований на досягнення довгострокових цілей підприємства і підвищення його конкурентоспроможності. Визначення стратегічних альтернатив і реалізація стратегій підвищення ефективності діяльності підприємства вимагає особливого підходу та урахування ризиків, обмежень і особливостей середовища. Важливо враховувати, основними цілями можуть бути забезпечення безпеки персоналу, збереження виробничих потужностей та забезпечення життєво важливих послуг для населення.

Список використаних джерел

1. Портер М. Е. Конкурентна стратегія. Техніки аналізу галузей і конкурентів. Київ: Наш формат, 2020. 424 с.

2. Шершньова З. Є. Стратегічне управління: підручник. Київ: КНЕУ, 2019. 699 с.

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ АНАЛІЗ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ БІЗНЕС-ОТОЧЕННЯ

СОБОЛЄВА Ганна Григорівна,

канд. екон. наук, доцент,

ІВАНОВА Анастасія Дмитрівна,

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

Застосування інвестиційного аналізу при ухваленні рішень щодо інвестицій є необхідним, оскільки прийняття відповідних вирішень відбувається в умовах невизначеності. Можуть виникнути ситуації, коли інформація про можливий стан об'єкта аналізу у майбутньому відсутня частково або повністю. Це може бути пов'язано з тим, що стан об'єкта може змінюватися через непередбачені події, спричинені впливом зовнішнього та внутрішнього середовища. Ці події можуть бути викликані чинниками, які не піддаються кількісній оцінці. Процедура та методи такого аналізу спрямовані на вироблення альтернативних варіантів вирішення проблеми проектування та

інвестування, виявлення рівня невизначеності для кожного з них та їх порівняння за різними критеріями ефективності.

У світовій практиці оцінки існують різні підходи до вирішення складної задачі аналізу інвестиційних проектів в умовах ризику та невизначеності.

Підходи, що пов'язані із визначенням компенсаційного коефіцієнта за ризик. Застосування ставки дисконтування з корекцією на ризик є найбільш розповсюдженим серед них. Але цей підхід має низку недоліків:

Визначення ступеня ризику є суб'єктивним процесом, і різні оцінювачі можуть прийти до різних висновків. Це може призвести до непевності та варіабельності в оцінці дисконтної ставки. Також точність оцінки дисконтної ставки з корекцією на ризик сильно залежить від наявності і точності вихідних даних. Якщо дані не є достатньо точними або неправильно оцінені, це може призвести до неточностей в розрахунках.

Інший спосіб врахування ризику полягає у прямій оцінці корекції на ризик та відніманні цієї корекції від поточної вартості, розрахованої на основі ставки безрискового вкладення. Але метод, який використовує просту корекцію на ризик, може недостатньо враховувати складні взаємодії різних видів ризику та їх вплив на вартість проекту чи інвестиції.

Третій можливий підхід полягає в заміщенні очікуваного грошового потоку в будь-який момент часу його достовірним еквівалентом та дисконтуванні цих еквівалентів за ставкою безризикового вкладення. Замість того, щоб змінювати ставку дисконтування, багато дослідників пропонують внести корекції безпосередньо до грошових потоків, розрахованих як достовірні еквіваленти невизначених грошових потоків. Достовірний еквівалент невизначених грошових потоків представляє собою конкретні грошові потоки, корисність яких для підприємств є такою ж, як і корисність невизначених грошових потоків. Використання математичного очікування грошових потоків як достовірного еквівалента є найпростішим методом аналізу. Для коригування на ризик визначається математичне очікування грошових потоків в кожний момент часу. Однак очевидним недоліком цього методу є те, що якщо особа, що приймає рішення, не схильна до ризику, то корисність випадкової величини не може дорівнювати її математичному очікуванню.

Але процес визначення достовірних еквівалентів може бути суб'єктивним та залежати від індивідуальної оцінки ризику. Різні люди можуть прийти до різних висновків, щодо того, що вважати достовірним еквівалентом. Метод може не враховувати зміни в ризиках протягом часу, що може бути суттєвим при довгострокових проектах або інвестиціях.

З урахуванням цих аспектів важливо комбінувати використання цих методів з іншими підходами та проводити аналіз чутливості до змін для досягнення більш точної оцінки ризиків та вартості проекту чи інвестиції. Під час застосування цих підходів важливо мати на увазі їх обмеження та можливість їх поєднання з іншими методами для отримання більш об'єктивної та збалансованої оцінки ризику.

Отже, у сучасному швидко змінюючомуся світі виникла нагальна необхідність розробки парадигми управління вартістю в умовах

невизначеності. З цієї причини методологічна основа управління вартістю підприємства в умовах невизначеності потребує свого подальшого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Цибульська Е.І., Задорожна А.В., методологічні аспекти управління вартістю підприємства в умовах невизначеності. Науковий вісник Херсонського державного університету, 2014. № 5. С. 98.
2. Adam M. Brandenburger and Adborn Stewart, Value-based Business Strategy, Journal of Economics & Management Strategy, 2006.
3. Майорова Т. В., Аналіз інвестиційних проектів у нових умовах господарювання. Інвестиції: практика та досвід, 2011. № 19. С. 7-9.

ПОНЯТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ГАСТРОНОМІЇ

***СОБОЛЄВА Ганна Григорівна,**
канд. екон. наук, доцент
Karpenko Olena,
rok I studiów I stopnia.*

*Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu,
technologia i organizacja gastronomii*

Підприємства завжди шукають способи покращити свою ефективність і операційні можливості, одночасно намагаючись мінімізувати витрати та споживання ресурсів і бути готовими реагувати на збої чи безпрецедентні ситуації. Єдине рішення цієї проблеми полягає в тому, щоб підвищити продуктивність всього підприємства, включаючи людські та нелюдські ресурси, і уважно стежити за продуктивністю всього підприємства. Щоб підвищити продуктивність, бізнес повинен визначити, перешкоди та перешкоди, які спричиняють зниження продуктивності та погане управління ресурсами.

Вивчення та формування теоретичної сутності поняття "ефективність діяльності підприємства" є доцільним для подальшого формування та наукового обґрунтування концепції сучасної ефективності діяльності підприємства. Визначення ефективності завжди залишається близьким за значенням поняття результативності та вказує на результати діяльності, основою для оцінювання діяльності компанії, її конкурентоспроможність і характеризує особливості роботи.

Ефективність – загальна для всіх економічна категорія суспільно-економічних формацій та вирази взаємозв'язку між кінцевим результатом виробництва – ефект і загальні витрати виробництва.

Ефективність діяльності підприємств гастрономії - це важливий показник, який визначає, наскільки успішно підприємство веде свій бізнес у сфері обслуговування харчування та гостинності. Це поняття включає в себе кілька аспектів та має велике значення для успіху гастрономічного бізнесу: